

F 25 d 1102

Wydano 31 października 1940 r.

URZĄD PATENTOWY w WARSZAWIE OPIS PATENTOWY

Nr 29340.

Kl. 17 c, 401.

Johann Kamps, Dinslaken-Eppinghoven.

Zespół chłodziarek szafkowych włączony szeregowo do głównego rurociągu wodnego.

Zgłoszono 28 czerwca 1937 r.

Udzielono 21 października 1940 r.

Wynalazek dotyczy zespołu chłodziarek szafkowych, włączonych szeregowo do głównego przewodu wodociągowego.

Znane są chłodziarki szafkowe włączane pojedynczo do przewodu wodociągowego o oddzielnych przewodach odpływowych, wyposażone w wyłożenie z kamienia lub podobnego materiału, w którym mieszczą się węzownice, przez które przepływa woda. Cała ilość potrzebnej wody, zanim zostanie doprowadzona do miejsca zużycia dla innych celów, przepływając przez węzownicę odbiera poprzez jej ścianki ciepło chłodzonym produktom. Ponieważ zużycie wody odprowadzanej z tego rodzaju urządzeń, przeznaczonych zazwyczaj dla pojedynczych małych domów, jest zwykle z jednej strony nieznaczne, a z drugiej

strony bardzo nierównomierne w ciągu całej doby, działanie chłodzące tych urządzeń jest niewystarczające.

Stosowano też chłodnie, zasilane wodą wodociągową, w których woda, przeznaczona do zużycia, uruchomiła umieszczony w chłodni wentylator i przepływała przez węzownice, umieszczone w ściankach chłodni.

Wspomniane poprzednio szafki chłodnicze, włączane na poszczególnych piętrach, mające oddzielne przewody odpływowe, wymagały podczas chłodzenia produktów uruchomienia obiegu wodnego wyłącznie dla tej szafki.

Wady powyższe zostają dzięki wynalazkowi niniejszemu usunięte przez włączenie poszczególnych szafek chłodzących

w szereg przy równoczesnym zastosowaniu wspólnego przewodu odpływowego dla wszystkich szafek chłodniczych zespołu. Poszczególne szafki zostają wykonane w kształcie skrzyń betonowych o grubych ścianach, wewnątrz których umieszczone są węzownice do przepływającej wody. Ciągłość zapotrzebowania wody w poszczególnych punktach całej instalacji jak np. łazienkach, kranach wody do picia itd., powoduje bardziej częsty niż dotychczas przepływ wody przez wszystkie szafki jednocześnie, tym samym zaś oziębienie betonowych ścian, które przyjmują temperaturę wody w rurociągu głównym.

Na załączonym rysunku pokazano schematycznie przykład wykonania wynalazku, przy czym fig. 1 przedstawia chłodnię w widoku perspektywicznym z węzownicami, umieszczonymi wewnątrz ścian szafki, oznaczonymi liniami kreskowanymi, a fig. 2 — schemat całego urządzenia.

Z głównego przewodu a (fig. 2) dopływa woda przez przewód b bezpośrednio do najniżej położonej szafki chłodniczej c , po czym przechodzi przez jej węzownicę do szafek c^1 , c^2 , c^3 , znajdujących się na poszczególnych piętrach, w końcu zaś wy-

pływa przez ogólny przewód powrotny d , posiadający odgałęzienie e do poszczególnych punktów pobierania wody. Z połączenia tego widać, że pobranie wody w jednym z dowolnych punktów instalacji uruchomia strumień wody, wskutek czego uzyskuje się praktycznie prawie stały przepływ wody przez poszczególne szafki.

Do głównego przewodu b są włączone krany f , umożliwiające pobieranie wody, posiadającej w przybliżeniu temperaturę wody w rurociągu głównym.

Urządzenie chłodzące według wynalazku nadaje się do domów o większej ilości mieszkań.

Zastrzeżenie patentowe.

Zespół chłodziarek szafkowych, dołączonych do głównego przewodu wodociągowego, znamienny tym, że chłodziarki te są włączone szeregowo do wskazanego przewodu i posiadają wspólny przewód odpływowy.

Johann Kamps.
Zastępca: Dr A. Ponikło,
rzecznik patentowy.

